

Ἡ ἀρχὴ μου εἶναι νὰ μὴν ἔχω κάρμιν ἀρχὴν.

ΟΡΟΙ ΑΠΑΡΑΒΑΤΟΙ.— Συνδρομὴ προπληρωτὰ ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα 12 δρ. ἐπὶ ὅσῳ τῆς Ἑλλάδος 18. Ἐκδίδεται τρίς τῆς ἐβδομάδος, ἀπὸ 7—8 ἡμέρας ἑκάστης φύλλα. Γενὰ κάρμιν καταχώρησι δὲν ἔχει πληρωμὴν, οὔτε γὰρ τὰς γ' ὑποποιήσεις. Κάρμιν καταχώρησι εἴτε τυπωθῆ, εἴτε μὴ, δὲν ἐπιστρέφεται. Ὅσοι μᾶς στέλλουν γράμματα πρέπει νὰ ἔχουν πάντοτε ὑπογραφήν, καὶ ἡ ὑπογραφή τους θα τυπώνεται. Διὰ φεύσεις κάρμιν δὲν γίνεται, καὶ ὅσοι θέλουν νὰ κάνουν τέτοιαις ἄς πᾶν εἰς τῆς ἐφημερίδας. Γράφει ξεγράφε δὲν ἔχει. Ὅσοι γράφουν πολλὰ, νὰ ξέρουσι πῶς τὰ γράμματά τους δὲν θὰ διαβάζονται.

Ἀριθ. 140+138+27

Ἀθήναι, 1 Νοεμβρίου 1884

Διαφορικά.

Ὁ κύριος στρατηγὸς ὁ γάλλος τῆς Φράντζας ποῦ ἔρχεται σήμερον αὐρὸν θὰ πέρῃ 60 χιλ. δραχμαὶς τὸν χρόνον ὁ κακομοίρης καὶ 20 χιλ. γὰρ ἑξοδὰ ἐγκατάστασις, ἀναλόγως πέρνει καὶ ὁ ναύαρχος καὶ ὑποπυροναλόγως καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τους.

Τοὺς δὲ κακομοίριδες τοὺς δικούς μας ἀξιωματικούς τοὺς τρώει ἡ ψῆρα καὶ πᾶν γονέων, εἰς τρόπον ὥστε μὲ τοὺς νόμους τοῦ ὀφίλου σας ὁ Τρικούπης τοὺς ἔκοψε καὶ τὴν πίστωσι διότι λέει ἔγραψε πῶς δὲν κατασχεταὶ ὁ μισθὸς τους καὶ τοὺς χαντάκωσε ὁ χαντακωμένος τοὺς ἀνθρώπους, γὰρ νὰ τὰ τρῶν τῶρα οἱ ξένοι. Ἄς ᾔναι καλὰ ὁ ἀνθρώπος.

2.

Οριάνθιρος. Δὲν σας τᾶλεγα γὰρ τὰ προχθὲς πῶς θὰ ν' ἀγαστοῦν νὰ κάνουν ἕνα ἰδιαιτέρου ψωροκομεῖο γὰρ τοὺς ψωρακωμένους; Ἴδου κύριοι, γίνεται, διότι κοντὰ στοὺς 20 ψωριασμένους ἔγιναν 40 στὸν Μεντρεσσέ, καὶ μεθαύριον, ὁ Θεὸς νὰ μᾶς φυλάξῃ μὴ πιάσουν ὅλοι ψῆρα.

Λοιπὸν, ἰδού, κύριοι, κατὰ τὴν Παληανθρωπικὴ προφητεία πῶς θὰ ἔχωμε καὶ ψωροκομεῖο ἐπὶ τὴν Ἀθήναι, ὅπως καὶ διέταξε ἡ κυβερνήσις νὰ βρεθῆ ἰδιαιτέρου σπῆτι γι' αὐτοὺς.

Πλήθυνε, κύριε, τὸν θυμόν σου, γὰρ νὰ μὴ καταστήσωμε ὅλοι ψῆρα καὶ πᾶν γονέων.

3.

Ὁ δήμαρχος μας, ὡς καθὼς ξέρετε παραπέμφθηκε ἐπὶ Πλημμελειοδικεῖο νὰ δικασθῆ, γὰρ ἀμέλεια, κατὰ δὲ τὸν νόμον, θεωρεῖται παυμένος αὐτονόμως, ἀπὸ τῶρα.

Τῶρα ἂν δὲν τὰ βολέψουν, ἐτοιμασθῆτε γὰρ νέαις ἐκλογαίς. Ἄλλὰ δὲν πιστεύομε, θὰ βρεθῆ καὶ σ' αὐτὴ τὴν μικροῦτσικη ὑπόθεσι κἀνένα μπαλοματάκι καὶ φαίνεται πῶς τὰ μπάλωσαν γιὰτὶ ἀπὸ προχθὲς παράλαβε τὸ Δημαρχιλίκι του.

4.

Ὅλα τὰ σιδηρῆ καὶ ποῦ θὰ μπαίνουν ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαι, ἔκανε συνθήκη, ὁ φίλος σας Τρικούπης μὲ τὴν Ἑγγλιτέρα νὰ

μπάζονται ἐλευθέρως ἐπὶ τὸ μεγάλο κράτος μας, μὲ τὴν ἐλπίδα, λέει, πῶς θὰ κατεβάσῃ καὶ ἐκείνη τὸν δασμὸ τῆς σταφίδας, ἀλλὰ νὰ, τὴν βρῆκε ἀπὸ ἴδω, οὔτε ἕνα ὄβολο δὲν μᾶς τὴν κατέβασε.

5.

Κάθε ἡμέρα διαβάζομε πῶς ὁ δεῖνας καὶ ὁ τάδες τόκων στριψίνα ἀπὸ τῆς φυλακαὶς δι' ἀοράτου τρόπου καὶ ὀρατῶν τε πάντων.

Ἀφοῦ εἶναι ἔτσι, ἐγὼ ἐσκέφθηκα, μὲ τὸ μικρὸ μου τὸ κουτὸ κεφάλι νὰ τοὺς ἀφήσωμε ὅλους νὰ βγοῦν ὄξω, καὶ ὅτι ὅρα θέλουν νὰ πηγαίνουν μέσα νὰ πέρνουν τὸ φρέσκο τους.

6.

Ἡ χολέρα θερίζει τὰ Παρίσια τῆς Φράντζας τοῦ Παρισίου καὶ τῶρα μάλιστα ἐπὶ τὴν καρδίαν τοῦ χειμῶνα. Ἀκοῦτέ τα σεις, οἱ κουτόβλακες ποῦ κάθε ἕνας σας θέλει νὰ κἀνῃ καὶ τὸν σοφὸ καὶ λέει πῶς τὸν χειμῶνα ψοφᾷ ἡ χολέρα, ἐνῶ τὸ ἀπεναντίας ὁ μέγας χολερίολόγος γιὰτὸς τῆς Γερμανίας Κῶχ ποῦ ἔφαγε μὲ τὴ χούρτα σ' ὅλη τὴ ζωὴν του τὰ χολερικά μικροζώρια, εἶπε καὶ ἀπέδειξε ὅτι ἴσα ἴσα τὸ χειμῶνα αὐξάνονται καὶ πληθύνονται, καὶ ὅτι ἡ ὑγρασία αὐξάνει τὴν χολέρα. Ἐχει τὸ γούστο νὰ μᾶς τὴν κουβαλήσῃ κάρμιν βροχὴ δὴ ξάρνα ποῦ δὲν θὰ μπορέσῃ μ' αὐτὴ τῆς λάσπαις ποῦ ἔχομε οὔτε ὁ Θεὸς νὰ μᾶς τὴν ξεκολλήσῃ.

Σῶσε, Παναγία μας τῆς Τήνου, αὐτὴ μᾶς ἔλλειπε νὰ προκόψωμε πλέον στὰ γερά. Ἄμ. πρέπει νὰ μᾶς ἔρθουν ὅλα τὰ καλὰ μαζωμένα, γὰρ νὰ μὴ μπορέσωμε νὰ δοῦμε χάρτι καὶ προκοπή.

Θὰ πῆτε, ὅτι ἀφοῦ δὲν κολλήσαμε ἀπὸ τὴν Μασσαλία φόβο δὲν ἔχομε τῶρα ἀπὸ τὰ Παρίσια. Ἴσως σας, ἀλλὰ βλέπετε αὐτὴ ἡ κερατόπιστη κἀνει τὸ γύρο της καὶ ἴσως ἐπὶ τὴν περιδιαστροφὴν της, μᾶς περιλάβει μέσα.

7.

Ὅλοι σας μάθατε πῶς ἕνας ἄγγλος καλαθὸς ἔπεσε ἀπὸ τὸ μπαλκόνι τῆς ἀστρονομίας καὶ πάει καλιὰ του. Γὰρ τὸν ἄγγλο δὲν μᾶς πειράζει καὶ τόσο, γιὰτὶ ἡ Ἀγγλίαι ἔχει πολ-

Τὰ μελεούνια πού φοροῦν στοὺς δρόμους ἀπὸ τὴν πείνα, μᾶς πειράζει μονάχα πῶς ἀπὸ τὴν μεγάλη ἐπιβλεψὶ ἀφίουν τοὺς ἀνθρώπους παλαβοὺς καὶ ἀπάλαβους καὶ σκοτόνουνται μέσα στὴν ἴδια ἀστυνομία.

Ἄν παλαβῶσω ἐκεῖ θὰ πάω νὰ σκοτωθῶ κ' ἐγὼ κάμμια ἡμέρα γιὰ νάμαι μὲ ἀσφάλεια.

8.

Ἡ φτερινὴ λάσπη τῶν εὐγενικῶν δρόμων μας εἶναι περὶ τοῦ νὰ κολλᾷ τινὰς καὶ νὰ μὴ ξεκολλᾷ, εἰς τρόπον ὥστε, ἐφρασε ἡ Ἀθήνα μας κατὰ τὴν παροιμία νὰ λέει πῶς ὁποῖος ἐρχεται στὴν Ἀθήνα, πέφτει στὴ λάσπη.

9.

Εἶναι μερικὰ μαθήματα πού πρέπει νὰ τὰ ἐπαναλαμβάνη τινὰς γιὰ νὰ μὴ ξεχνοῦνται. Το λοιπόν. Τώρα πού μᾶς ἐσφίξε τὸ κρύο ἐμᾶς τὴν φτωχολογίᾳ καὶ συνειθίζουμε καὶ ἀνάβουμε μαγκαλιὰ γιὰ νὰ ζεσταθῶμε μέσα στὴς καμαρούλες μας καὶ τὰ μπάζουμε μάλιστα καὶ μισοἀναμένα μέσα γιὰ νὰ μὴ χωνέψουν, μάθετε, εἶπαμε καὶ λέγομε, ὅτι ἐκτός πού μποροῦν νὰ φέρον θάλατο, ἂν τ' ἀφήσετε τὴν νύκτα μέσα, ἀλλὰ φέρνουν ξεράσματα, κεφαλόπονο, ζάλας καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ δὲν ξέρομε ἀπὸ πού μᾶς κατέβηκαν στὰ καλά καθούμενα. Ὅθεν σὰς πρὸς μικρὴ σας σωτηρία νὰ βάζετε ἕνα μικτὸ λεμόνι στὴ ἄκρη νὰ ξεροψίνεταί ἡ ἕνα μεγάλο καρφὶ στὴ μέση.

10.

Ὁ ἀστρονόμος τοῦ Πεταλίδι γυρίζει τῆς ταβέρνες γιὰ νὰ ἐπιβλέπῃ μὴ τύχη καὶ ζυνίσουν τὰ κρασιὰ καὶ τὰ φορολογῆσῃ ἄδικα ἢ κυβέρνησις, εἰς τρόπον ὥστε μὴ προφθίνοντας ἀπ' αὐτὴ τὴν καθημερινὴ ἐπιθεώρησι ἀφίνει νὰ πουλᾶται τὸ κρέας πρὸς 300 δράμια ἢ ὀκιά. Καὶ ἐπειτα ὑπάρχουν καὶ κάτι μασκαράδες πού θέλουν νὰ τὸν κατηγορήσουν πῶς δὲν ἐκτελεῖ καλά τὸ καθήκον του. Τὸν κοκὸ τους, νὰ τοὺς πῆτε ἀπὸ μέρος μας.

11.

Ὁ σεβαστὸς βουλευτὴς κύριος Στεφανίδης ἐπαγώθηκε προχθὲς μὲ τὴ γάτα του, ἤγουν μας, τὸ ἀθαδέστατο ζῶον καὶ τετράποδον πῆγε καὶ τοῦραγε αὐθαιρέτως καὶ χωρὶς τὴν ἀδείᾳ του τὴν μπρίζοῦλα του, καὶ κάτι ἄλλο.

Δὲν σὰς λέω, τοῦ ἄφησε καὶ κεινοῦ λιγάκι κόκκαλο, πού δὲν μπορούσε νὰ τὸ φάῃ, ἀλλὰ ὁ φίλος κ. Στεφανίδης δὲν εἶναι ἀπὸ κεινοὺς πού παίζουν. Ἀφοῦ λοιπόν μᾶς ταλιάρησε καλά τὸν γάτο του, ὕστερα τὸν κρέμασε ψόφιο ἀπόξω ἀπὸ τὸ παραθύρι του σὰν λουκάνικο.

(18)

ΥΠΟΦΥΛΛΙΣ

ΤΟ ΔΙΑΔΑΚΤΙ.

ΙΗ.

Ἐπάρχουν μερικὰ ζητήματα φιλοτιμίας, εἰς τὰ ὁποῖα ὅσο ἀφιλότιμος καὶ ἂν ᾖ ὁ ἄνθρωπος βρίσκεται σὲ ἀνάγκη νὰ κἀν τὸν φιλότιμον.

Ἐπάρχουν πολλοὶ κερατάδες στὸν κόσμον, οἱ ὁποῖοι κάνουν πῶς δὲν τὸ ξέρον.

Αὐτοὶ εἶναι οἱ λεγόμενοι χασομέριδες, οἱ ὁποῖοι χωρὶς νὰ πᾶν φαγεῖ ἢ φωμὶ στὸ σπῆτι τους, ὅταν πηγαίνουν γυροῦσιν νὰ τὰ βροῦν ὅλα ἔτοιμα, φαγεῖ καὶ χαρτειλίκι ἀκόμα, χωρὶς σὰν ἱππότες κερατάδες πού νὰ ρωτήσουν πού τὰ βρῆκε τὰ λεπτὰ ἢ φτωχὴ γυναϊκά τους.

Μῆνας μπαίνει, μῆνας βγαίνει αὐτοὶ ποῖος πληρώνει τὸ νοῖκι χαμπάρι δὲν ἔχουν.

Ὅταν μάλιστα δὲν βροῦν σωστὰ καὶ τὰ ἀποσωστὰ τοῦ ποσπ χαρτζιλίτους, τῆς πλεκκῶνον στὸ ξύλο.

Μερικοὶ βλάκες πού περνοῦσαν καὶ τὸν ἐβλεπαν ἐθαύμαζαν καὶ ἔλεγαν:

— Μὰ τί διάλογο τὸν κρέμασε, ἀφοῦ τὸν σκότωσε.

Τέττοι κοῦτοι εἶναι. Τὸν κρέμασε πρὸς παραδειγματισμὸ τῶν γάτων.

12.

Ἐ Θεσσαλοὶ μᾶς παραπονέτηκαν ἐναντίον τοῦ συντάχτη τοῦ Ἀριστομένου, πού βγαίνει στὴν Καλαμάτα, ὅτι τοὺς εἶπε πῶς προτιμοῦν νὰ πουλοῦν στραγάλια καὶ ὅτι εἶναι ζύλα ἀκαρπὰ, ἀντὶς νὰ πᾶν νὰ δουλέψουν στοὺς ἀιδροδρόμους πρὸς 5 δραχμαῖς τὸ μεροκάματο. Πρὸς ἀπάντησι, λοιπόν, τοῦ ἀπαντοῦν, ὅτι γιὰτὶ δὲν πάει κ' αὐτὸς νὰ δουλέψῃ σκαφτιάς νὰ βγάλῃ 5 δρ. τὴν ἡμέρα, μόνο καθεται καὶ γράφει ἕνα πατσαβουράκι ἅπαξ τῆς ἐβδομάς πού δὲν κερδίζει οὔτε μιὰ δραχμὴ, καὶ χρησιμεύει μόνο γιὰ τοὺς μονοθελάμους. Νὰ ποῦμε τὴν ἀλήθεια, ἀδικο ἔχουν οἱ φίλοι Θεσσαλοὶ νὰ πειραχτοῦν, γιὰτὶ ὁ «Ἀριστομένης» δὲν μιλά γιὰ ὅλους ἐν γένει τοὺς Θεσσαλοὺς, καὶ δεύτερο, ἂν ἐκεῖνος βγάλῃ τὸ πατσαβουράκι του δὲν περιμένει ἀπ' αὐτὸ νὰ ζῆσῃ, καθότι βεβαίως θὰ ἔχῃ τὸν τρόπο του.

Ἐλὰ τώρα σὰς συμβίβασα καὶ μὴ φιλονικίετε. Μὰ τί ἐμφύλιο πόλεμο θ' ἀνοίξουμε τώρα ἀναμεταξύ μας;

13.

Κάμμια σχέση δὲν ἔχει ὁ ἀξιότιμος λοχαγὸς κ. Παπαδήμος μὲ τὸν παπαΔῆμον τὸν παπᾶ πού γράψαμε προχθὲς καὶ εἶναι λυπηρὸ νὰ θέλουν μερικοὶ νὰ παίξουν μὲ ὀνόματα καὶ σὲ πράγματα πού δὲν σηκώνουν πολλὰ χωρατὰ.

14.

Οἱ ἀξιότιμοι ἐδῶ Τηνιακοὶ μᾶς παραπονέτηκαν πῶς ἡ ἐφημερίδα **Ἠχώ τῆς Τήνου** βρίζει τοὺς καλλίτερους νοικοκυρῆς ἐνεκα ἀπὸ πάθῃ. Ἄν ᾖ ἔτσι, κάνει ἀσχημα, καὶ ἂν δὲν ᾖ, κάνει καλὰ. Καλὰ κακὰ τέλος πάντων ὅπως τὰ κάνουν αὐτοὶ καὶ ἄς τὰ... ξεμπερδέψουν.

15.

Ἐκεῖ στὴν Πλάκα πού ᾤτανε ἄλλοτες τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἀντικρὸ στὸ καιουργοδικεῖο εἶναι ἕνα τοικμά σ' κάκι μέσα στὸ ὁποῖο εἶναι ἕνας αὐλόγυρος, μέσα στὸ ὁποῖο αὐλόγυρος εἶναι ἀπάνω κάτω ὡς 30 δωμάτια, μέσα στὰ ὁποῖα δωμάτια, δηλαδὴ ἀπόξω εἶναι τὰ ἀναγκαῖα χωρὶς πόρτες, τὸ λοιπὸν ἔστωντας μὲ τὸ νὰ πέρνῃ ὁ νοικοκύρης 350 δραχμ. τὸ μῆνα, τὸν παρακαλοῦν οἱ νοικῆτορες νὰ τοὺς τὰ ξεκαθαρίσῃ τὰ ἀναγκαῖα, ἔστωντας μὲ τὸ νὰ τοὺς ᾖαι πολὺ ἀναγ-

Τότε εἶναι ἄτιμος ἢ γυναϊκά τους, τότε θὰ τὴν σκοτώσῃ γιὰτὶ τὸν κερατῶν, τότε θὰ τὴν χωρίσῃ. Καὶ ἅμα τοῦ πῆ ἐκεῖνι:

— Νὰ, ἄντρα μου, καὶ μὴ φωνάζῃς ἕνα τάλλαρο πού οἰκονόμησα σήμερα.

Τότε τὸν βλέπετε καὶ πέφτει σὰν ἀρνάκι πού τὸ ξύνει τινὰς στὴ πλάτη καὶ τῆς λέει, τάχα πῶς εἶναι ἀκόμα θυμωμένος, ἀντὶς νὰ τὴν ρωτήσῃ πού τὸ βρῆκε:

— Ἐνα τάλλαρο; Καὶ τί θὰ μοῦ κἀν ἕνα τάλλαρο; Ἐσὺ πού ἔχεις ἕνα τάλλαρο θὰ πῆ πῶς ἔχεις καὶ ἄλλο. Ἄς ᾖ ἔτσι ἐπὶ τοῦ παρόν αὐτό. Φέρε τί ἔχεις νὰ φᾶμε;

— Καὶ ἔφερε ἀνδρα μου, τίποτα, νὰ μαγειρέψωμε; τοῦ λέει πάλι ἡ γυναϊκά του πού τὴν ἔμαθε νὰ γίνῃ ἄτιμη.

Καὶ τῆς ἀπαντᾷ ὁ ἀφιλότιμος κερατᾶς:

— Δὲ ξέρω γῶ, τί γίνεται ἐδῶ, τί γίνεται στὸ σπῆτι μου, ἐγὼ θέλω νὰ φάω. Ἐμένα, ἔσενα κυρά μου, δὲν μὲ κερατῶνεῖς, καὶ νὰ τὸ ξέρῃς αὐτὸ καλά, καὶ μὴ νομίζῃς πῶς κάνω τὸν στραβὸ καὶ... δὲν εἶδα τὸ τσουκάλι πού βράζει κάτω;

Οἱ τοιοῦτοι ἀχρεῖοι χαρακτήρες ἐνῶ ξέρον πολὺ καλά πῶς εἶναι ἄτιμοι, καθ' ὅλη τὴν σημασία τῆς λέξεως, ἐν τούτοις

καὶ αὐτὸ δὲν μποροῦν νὰ πᾶν πρὸς ἀνάγκη τους. Μᾶς προσκαλοῦν μάλιστα 250 γυναϊκόπαιδα, ἂν δὲν πιστεύομε νὰ πᾶμε νὰ χῶσωμε τὴ μύτη μας κεῖ μέσα. Ὅριστε κομπλιμέντα.

16.

Στὸν Περαιᾶ ἐσυστήθη μιὰ νυχτερινὴ σχολὴ ἀπὸ μηχανικοῦς εἰς τὴν ὁποία καθεὶς ἕνας τεχνίτης μὲ μικρὴ τιμὴ, ἴσον τὸ τίποτα μπορεῖ νὰ πηγαίῃ καθε Τρίτη Πέμπτη καὶ Κυριακὴ, τὸ μὲν πρωὶ στὰς ὀχτώμισι, τὸ δὲ βράδυ στὴς ἐννιάμισι νὰ διδάσκονται πραχτικῶς καὶ θεωρητικῶς τὰ χρήσιμα γιὰ τὴν τέχνη τους.

Καὶ τοὺς μὲν νέους πού ἀνάλαβαν αὐτὴ τὴν ἀγαθοεργία εἶναι περιττὸ νὰ τοὺς ἐπαινέσῃ τινὰς, διότι ἡ πράξις τῶν φαίνεται, τώρα μόνο στὰ χέρια μας κρέμεται καὶ τὴν κρατῆτε τὴν χάρι σεις οἱ ἐργάτες, ἂν θέλετε νὰ τοῦ, ὑποστηρίξετε πρὸς ἴδιο ὄφελός σας. Ἀφοῦ μάλιστα ὁ δῆμαρχος τοῦ Περαιᾶ τοὺς συνέδραμε τόσο γενναῖα πρὸς χάριν σας. Νὰ σημειώσετε δὲ καὶ τοῦτο περὶ κερδοσκοπίας δὲν πρόκειται.

Πρέπει νὰ μάθετε καὶ τὸ ἐξῆς. Ποτὲς σας νὰ μὴ ρίχνετε ἀσχημὸ μάτι σὲ κάθε ἀγαθοεργὸν κατάστημα πού συστήνεται καὶ λέτε:

— Βρὲ τί ἀνάγκη ἔχουν αὐτοὶ νὰ κοπιᾶζουν γιὰ μᾶς τῆς δωρεᾶς. Κάτι τρέχει. Ὅχι, κύριοι, ἔχετε λάθος, καὶ σφάλεισθαι καὶ εἶσατε ἐσφαλμένοι. Τὸ σχολεῖον τῶν Ἀπόρων παιδῶν, γιὰ νὰ κερδοσκοπίσῃ ἔγινε; Ὅχι. Ἴδου πού τόσα παιδιὰ εὐγνωμονοῦν τώρα τὸ κατάστημα αὐτό. Τὸ σχολεῖον τῶν Ἀπόρων γυναικῶν, γιὰ κερδοσκοπίᾳ ἔγινε; Ὅχι. Νὰ πού ζοῦν τώρα τρακόσιαι γυναῖκες ἀπ' αὐτό.

Ἡ βασιλίσα πού ἔχτισε μὲ μελεούνια τὸν **Εὐαγγελισμό**, καὶ πάει σὰν νοσοκόμα μέσα καὶ παραστέκεται, γιὰ κερδοσκοπίᾳ τὸ ἔκανε; Ὅχι. Ἀλλὰ διότι ὑπάρχει εἰς τὸν εὐγενεὺς ψυχῆς ἄνθρωπο πάντοτε νὰ κἀνῃ τὸ καλὸ, ὅσο δύναται αὐτοπραϊρέτως.

Τέλος πάντων σὰν θέλετε πηγαίνετε σὰν δὲν θέλετε μὴ πᾶτε καὶ καθόσαστε καλλίτερα νὰ μπεκρολογᾶτε μέσα στῆς ταβέρνες ἀντὶς νὰ χρησιμοποιοῦτε τῆς ὄραις σας. Γιὰτὶ ἔτσι εἴμαστε ἐμεῖς οἱ ρωμιοὶ, ἅμα μᾶς συμβουλέψουν γιὰ τὸ καλὸ μας, νομίζομε πῶς μᾶς πᾶν στὴν καρμανιόλα.

Νὰ σὰς πῆ τινὰς νὰ πᾶτε στὴ σχολὴ καὶ νὰ ξεδέψετε μιὰ δεκάρα γιὰ τὸ πετρέλαιο δὲν πᾶτε, στῆς μπουρζαῖς ὅμως πᾶτε πού ἀφίνετε καὶ τὸ πουκάμισό σας. Σῶνε σας, καὶ νὰ δοῦμε θὰ φανῆτε λίγο φιλότιμοι, ἢ ντὶπ γαιδούριζ, ὅπως θὰ ᾖστε ἂν δὲν πᾶτε.

ἔχουν ὄραις πού ἅμα πού τοὺς χτυπήσῃς στὸ φιλότιμο τῆς ἀτιμίας τῶν μποροῦν νὰ σκοτωθοῦν.

Τέτοιος ᾖτανε ὁ Βισβίκης. Ἐνῶ γνῶριζε πολὺ καλά πῶς ὁ Ψιφικᾶκης τᾶφινε μὲ τὴν ἀδερφή του, ἔκανε τὸν στραβὸ, ἅμα ὅμως τᾶκουσε μὲ τ' αὐτιά του πῶς ἀποφθονοῦνται ἀπὸ τὸ στόμα τῆς Κίτσος, ἐκεῖ ἐχάλασαν ὄλαις ἢ φίλαις, ἐκεῖ ἔγινε θηρίο, ὡς καθὼς εἶπαμε, καὶ ἐνῶ ἐφοβοῦταν ὁ ἴδιος τὸν ἴδιο ἑαυτὸ του, εἶχε μ' ὅλα ταῦτα τὴν τόλμη νὰ προσκαλέσῃ σὲ μονομαχίᾳ τὸν Ψιφικᾶκη.

Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἡ Κίτσος ᾖτανε στὸν θρίαμβό της. Ἐβλεπε πῶς τὰ σχέδιά της πῆγαιναν πρῆμα.

Ὅς καθὼς φαίνεται αὐτὴ ἡ γυναῖκα κατὶ θὰ ᾖγε μὲ τὴν ἀδερφή τοῦ Ψιφικᾶκη, τὸ λεγόμενον **Διαολάκι**, καὶ ᾖθελε νὰ τὸ ἐκδικηθῇ, καὶ τῆς ἔκανε τὴν φιλινάδα ἐνῶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος τῆς ἔσκαφε τὸν λάκκο.

Ἐτσι εἶναι ἡ γυναῖκες. Ἄμα πού ἔχουν ἡ μιὰ ἔχτρα ἐναντίον τῆς ἄλλης καὶ δὲν μποροῦν νὰ ἐκδικηθοῦν καμόνονται ἀναμεταξύ τους τῆς φίλαις, ὡς πού νὰ μᾶθη ἡ μιὰ τῆς ἄλλης τῆς τὰ κρυφά.

Τότε δὲν χρειάζεται τίποτα παρὰ ἕνα φυτίλι ν' ἀνάψῃ τινὰς γιὰ νὰ σκάσῃ τὸ δούζιον καὶ τὰ βγάδουν ὅλα φῶρα.

17.

Ἐμέναματα εἶναι κακοηθέστατοι ὅτι τάχα ὁ ἐν Θήβαις φαρμακοποιὸς ἀξιότιμος κύρ Βυρίνης πουλᾷ τὰ φάρμακα ἀκριβὰ καὶ ὅτι εἶναι ἀσπλαγχνος ἐνῶ εἶναι τὸ ἀκρο ἀντίθετο. Σύμφωνοι, μὰ ἔλα τὸ γράμμα πού φέρνει τὴν ὑπογραφή ἐνοῦς δικαστικοῦ κλητῆρα πού εἶναι κεῖ.

Μὰ; λένε μάλιστα νὰ ποῦμε ἐκεῖνο πού μᾶς ἔγραψε αὐτὰ ὅτι εἶναι ἕνας γασαρος, καὶ πρὸς ἱκανοποίησι τοῦ ἀξιότιμου φαρμακοποιοῦ ἐμεῖς τοῦ λέμε πῶς ὄχι γὰδᾶρος μοναχὰ εἶναι καὶ δικαίον ἂν ἔχῃ, ἀλλὰ καὶ μουλᾶρι.

18.

Κύριε ἀστυνόμη τῆς Ἀμφισας νὰ μὴ φέρνεσαι βαναύσως καὶ χοντροκοπανοειδέστατα πρὸς τοὺς μαθητὰς τοῦ γυνασίου γιὰτὶ θὰ σὲ βάνουν στὸν Παλάνθρωπο. Μὰ τί τρόπος εἶναι αὐτός;

19.

Ὁ Τ... , λέει στὸν Πύργον δὲν πληρώνει φόρους, (ὄχι κούτος εἶναι) ἔκανε τὸ ψεύτικο τηλεγράφημα στὸν βασιλεῖα πῶς οἱ Πυργιώτες εἶναι εὐχαριστημένοι ἀπὸ τὴν σημερινὴ κυβέρνησι, (κ' αὐτὸ ξυπνάδα του), εἶναι λαθρέμπορος, (λάθος ἔχετε, νὰ πῆτε πῶς μερικὰ πράγματα τὰ κάνει κατσιρμᾶ) κόρτει καπνὸ μέσα στὸ σπῆτι του, (ἂμ πού θέλατε πάλι σεῖς νὰ τὸν κόρτη ὅσω στὰ φανερά); καὶ μάλιστα ἀνακαλύσθηκε ἀπὸ τὸν πρῶν ἀνθυπομοίραρχον Πύργον κτλ.

Σ. Παλμάνθρωπο. Ἐτσι εἶναι; Ἐπρεπε νὰ ξέραμε τὸ ὄνομά του πού τὸ παραξέρομε, νὰ τὸν κρεμάσωμε σὰν τὸν γάτο τοῦ Στεφανίδη. Οὐλά του μποροῦν νὰ υποφέρουνται, ἂμ νὰ μὴ πληρῶνῃ καὶ φόρους, αὐτὸ πάλι εἶναι ἀπὸ τὰ ἀνυπόφερτα ἀφοῦ ἐμεῖς φοβοῦμε στοὺς φόρους.

20.

Πρὸς τὸν κ. Σκουρο οἰνοπώλην. Σε εὐχαριστῶ, ἀδελφέ, ὅτι ὡς πολίτης ἐξέτελεσες τὸ χρέος σου πρὸς ἕνα ἀθλιόν.

Καλὰ καὶ ἐπέσε στὰ δικὰ σου τὰ ἐλαφρὰ τὰ χέρια, ἐλπίζομε ὅμως σὺν θεῶ, νὰ δοκιμάτῃ καὶ κάμποσα χαστούκια ἀπὸ πυροβολικὰ καὶ πεζικὰ καὶ ἱππικὰ χερᾶκια καὶ τὰ λοιπὰ.

Εἶναι πολὺ λυπηρὸ νὰ ἐργάζεται τινὰς τιμῶς, ὅπως λέγα ἡ κοινωτία καὶ νὰ σοῦ βρίσκειται ἕνας μιριμπάντες νὰ σοῦ κἀν ἄστυρες στὸς δρόμους. Δὲν φταίει ὅμως ὁ φοικαρός αὐτός, ὅσο ἐκεῖνοί οἱ ἄλλοι οἱ μιριμπάντες πού τὸν ἐβαλαν καὶ τύπωσε τῆς ἐναντίον μου τάτυρες, οἱ ὁποῖαις ὅμως μοῦ δίνουν τιμὴ. Μακαρὶ νὰ τύπωνε κ' ἄλλαις.

— Μωρῆ, σὺ πού μπάζεις καὶ δειχγεις, καὶ τὸν δεῖνα καὶ τὸν τάδε καὶ ἔχεις καὶ μῦθρα καὶ μιλᾶς.

Καὶ ἀπαντᾷ ἡ ἄλλη.

— Ἐγὼ τὸ κούτελό μου τῶχω πατρικὸ, καὶ δὲν κολλοῦν ὅ,τι κ' ἂν μοῦ πῆς, νὰ κυττάξῃς εἰς εἶνα πού κρέμονται μπροστὰ στὰ μάτια τοῦ ἀνδρός σου, σὰν τ' αὐτὴ τοῦ κυνηγιάρικου σκυλοῦ καὶ κάνει πῶς δὲν τὰ βλέπει.

— Ἐμένα; τοῦ ἀνδρά μου; Στάσου μακαρένια νὰ ἔρθῃ τὸ βράδυ καὶ νὰ τοῦ τὸ πῶ καὶ βλεπόμαστε.

— Πρίτς. Ἐγὼ ἀδερφία πού σοῦ τὸν κάνουν τελατίνι.

— Καὶ γιὰτὶ δὲν λὲς πῶς ἔχεις καὶ πολλοὺς φίλους;

— Μπορεῖ. Ἄλλ' ὄχι πάντα περισσότερους ἀπὸ τοὺς δικούς σου.

Τέλος πάντων μ' αὐτὰ θέλομε νὰ ποῦμε πῶς ἡ γυναῖκες εἶναι πάντοτε ἀναμεταξύ τους σπιούνες, ζηλιάρες ἀθλιες καὶ τρισελεεινές.

Ἐίμαστε ἀπάνω στὴν καυγᾶ πού ἀνάψῃ μὲ τὸν Βισβίκη καὶ τὸν Ψιφικᾶκη πού ἐρριξε ὁ πρῶτος στὸν δεύτερο τὸ γάντι, ἀλλὰ πού μᾶς ἀφίουν καὶ αὐταῖς ἡ παρεκτροπαῖς καὶ παρεμβάσεις νὰ ἀεκαλοουθήσωμε τὴν συνέχειά μας. Ἄς ᾖ ἔτσι, μεθαύριο λοιπόν σὰς ἔχομε κατὰ συνέχειαν τὴν ὑπόθεσιν.

Ἐὰν τὸν γραμματέα τοῦ Γουρουνδικείου τοῦ Λαύσιου δὲν γράφονται, διότι εἶναι περὶ διὰ ξεράσματα, καὶ γοντὰ σ' αὐτὰ καὶ πλαστογραμμένα. Σὲ τὲ μᾶς ;

ΦΥΛΑΚΑΙ

Βρέ ποῦ πᾶς, ποῦ τοὺς ἔπιασε ὄλους ψῶρα μέσα ;

Ὁ παπᾶ Γιώτερος στὰς Καλάμας ξεκουφένει, λέει, τὸν κόσμο στὸ ψάλσιμο μὲ τῆς γαϊδουροφωνάρες του κτλ. Μὰ εἶναι πράγματα αὐτὰ γιὰ νὰ γραφοῦν ;

Καὶ μ' ὄλα ταῦτα, νὰ ποῦ γράφονται. Χαμήλωσε τὴ φωνήν σου, παπᾶ, ὡς καθὼς καὶ οἱ ψαλτάδες σου, νὰ λείψουν ἢ μοιροῦρες.

Ἐὰν λάθος γράφηκε προχτὲς πῶς ὁ σταθιμάρχης τοῦ Περαία φορολογᾷ τοὺς ἐπιβάτας. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἐκ τῆς θέσεως του κάμμιὰ σχέσι δὲν ἔχει μὲ τοὺς φουρους. Θέλαμε νὰ τὰ γράψωμε γιὰ τὸν φορατζή, καὶ γράψαμε ἄλλον ἀντ' ἄλλου. Πικρὸν μού' λυγόν.

Ποιὸς νᾶναι ἄραγες αὐτὸς ποῦ τρώει ὁ Τρικουπής.

Φιλοσοφία στῆς ταβέρνας.

Μυταρέλος καὶ Κρασοπιράτας.

Κρασοπιράτας. Ρε, σὺν νὰ παρακθίσουμε ἔδῳ, δὲν πᾶμε καὶ ὡς τὴν Πλάκα στοῦ Τζουτζούρη ποῦ ἄνοιξε ἕνα γιοματάρι Θεός !

Μυταρέλος — Βρέ ποῦ νὰ πᾶω γῶ τώρα κεὶ πάνω. Κατάλαβε πῶς μὲ γκάστρωσε μ' αὐτὴ τὴν περιγραφή τοῦ καπνοῦ σου ; Ἡ μού τὴν ἀποτελειώνεις ἀπόψε, ἢ σοῦ ἀλάζω τὸν Θεὸ καὶ γινόμαστε ἀπὸ δυὸ χωριά. Μοῦ ἄρχισες μιὰ λίμα χειρότερη ἀπὸ τοῦ Δεληγιάννη, καὶ τελειωμὸ δὲν ἔχει ἡ κουβέντα σου.

- Ὁὰ πᾶμε κεὶ ποῦ σοῦ λέω γ' ὧ, ἢ νὰ πάψω ;
- Καὶ γιατί δὲν τὴν ἀποτελειώνεις ἔδῳ, ποῦ καὶ καλὰ καθούμαστε.
- Μὰ πρέπει νὰ φέρνωμε καὶ τοὺς φίλους τσίρο.
- Αὐτὸ τὸ ἐνοῶ, ἀλλὰ ὄχι καὶ πάλι νὰ μὲ σηκώτης ἀπὸ τὸ Μυρρῆ, καὶ νὰ μὲ κουβαλήσης στὴν Πλάκα. Αὐτὸ εἶναι ἕνα σταῦρωμα. Μ' ὄλα ταῦτα, ζεῖντε σήκω, πᾶμε. Μὰ μὲ τὴν συμφωνία θὰ κερᾶσης σὺ.

Σηκώθηκαν, καὶ σφάτα σφάτα φτάνουν στὴ ταβέρνα τοῦ Τζουτζούρη

ποῦ εἶναι στὴ Πλάκα κ' ἐκεῖ, μὲ τὴν μιστὴ μπροστὰ τοὺς ἀρχίζει ὁ Κρασοπιράτας τὴν συνέχεια τοῦ περὶ καπνοῦ ζητήματος.

— Τὸ λοιπὸν, εἶπε ἄμα ποῦ διαδόθηκε ὁ καπνὸς ἄρχισαν καὶ κάπνιζαν ἀπὸ τοὺς αὐλικούς καὶ πρίγκηπας καὶ λοιποὺς γαδάφρους, καὶ ὄλος ὁ χαμᾶλης λαὸς τῆς Γαλλίας.

— Μπράβο τοῦ. Ἦτανε ὁμοῦ λαὸς ἐκεῖνος καὶ ὄχι σὺν ψοφίμια, ποῦ μᾶς ἀμολοῦνε ἕνα ἄλογα στὴ πλατέα τοῦ Ἄρη μέσα σὲ τόσαις χιλιάδες λαὸ, καὶ κατασκοτωνόμαστε ποιὸς νὰ φύγη πατεῖς με πατῶ σε.

— Λίγο λίγο εἶχε διαδοθῆ καὶ σ' ὄλα τ' ἄλλα κράτη. Ἐγίνε ἕνα σπουδαῖο κοινωνικὸ καὶ πολιτικὸ ζήτημα, γιατί καταστρεφόταν ὁ λαὸς, ἕνεκα ποῦ εἶχε τότε ὁ καπνὸς ἀκριβώτατα ἕνεκα τῆς σπανιότητος του.

— Ἀμ ἀφοῦ τὸν εἶχε προνόμιο ἡ βασίλισσα τῆς Γαλλίας ἦτανε δυνατόν νὰ μὴν ἔχη ἀκριβᾶ ; Αὐτοὶ οἱ βασιλεῖδες ἀν ἦναι δυνατόν νὰ μᾶς ρουφίξουν καὶ τὸ αἷμά μας.

— Ὅχι ρε, δὲν τὸ εἶχε προνόμιο, ἀλλὰ ἤθελε τὸ καλὸ τοῦ λαοῦ καὶ νὰ μείνη ὁ καπνὸς βασιλικὸ πρᾶγμα τῆς πολυτελείας τῶν παλατιῶν καὶ λοιπῶν μεγαλοσιάνων. Ἄρχισαν ταυτόχρονα καὶ οἱ γιατροὶ νὰ ἐξετάζουν τῆς ιδιότητες τοῦ καπνοῦ τότες, καὶ εἶπαν ὄλοι ὁμόφωνα πῶς εἶναι, ἀν ἐκπλωθῆ σ' ὄλον τὸν κόσμῳ ἡ καταστροφή τῆς ἀνθρωπότητος ἔστωντας μὲ τὸ νὰ ἦναι καθαρὸ καὶ φοβερὸ δηλητήριον μάλιστα.

— Τὸν κακὸ τοῦς τὸν καιρὸ πᾶς τοὺς ἐκ μέρους μου, γιὰ τὰ στομάχια τῶν μεγαλοσιάνων καὶ βασιλείδων καὶ τῶν γυναικῶν δὲν εἶναι δηλητήριον καὶ γιὰ τὸ δικό μου τὸ ἐργατικὸ στομάχι εἶναι ;

— Αἱ μὰ νὰ ἔτσι λέγανε καὶ λένε. Τὸ λοιπὸν. Βγάζει διάταγμα ἡ Γαλλία ποῦ ἔλεγε, πῶς ὅποιος πολίτης συλληφθῆ καπνίζοντας. . . .

— Νὰ ἐποχῆ γιὰ τοὺς σπιούρους τοῦ Τρικουπή.

— Ὁὰ μπῆνῃ στὴ φυλακὴ μὲ ἰσόβια δεσμᾶ. Στὴν Ἰσπανία ὅσοι συλλαμβάνοντο καπνίζοντας ἐξορίζοντο. Στὴν Ἀγγλία καταδικάζοντο στὰ κότεργο, στὴ Ρουσία ἦτανε ὑποχρεωμένοι ὅσοι κάπνιζαν νὰ φέρνουν κρεμασμένη τὴν πίππα ἀπὸ τὰ ρουθούνια καὶ νὰ τοὺς κόβεται ἡ μύτη καὶ τ' αὐτιά. . . .

Πᾶει περίπατο στὰ Πατήσια.

— Τὸν κακὸ σοῦ τὸν καιρὸ, ἀ : ἀφοῦ τοὺς κόψανε τὴ μύτη, ἀπὸ ποιὰ μύτη τοὺς κρεμοῦσαν τότε τὴν πίππα.

— Ἔχεις δίκιο ἠθελα νὰ πῶ τὰ χεῖλια.

— Αὐτὸ τὸ διάταγμα ἔπρεπε νὰ μὴν τῶρα γιὰ τοὺς βουλιαχτάς μᾶς ποῦ θὰ σαλιαρίζουν τόσα μέσα στὴ βουλή, ὥστε νὰ μὴ μποροῦν νὰ μιλοῦν. Ἄς ἦναι πέρα κάτω.

— Στὴ Τουρκία, ὅποιος φούμερνε καὶ συλλαμβανότανε, δὲν εἶχε πολλὰ λόγια, στὴ τσελατίνα. Ὅλοι ὁμοῦ αὐτοὶ οἱ αὐστηροὶ νόμοι δὲν μπόρεσαν νὰ θειαμβέψουν ἐναντίον τοῦ κακοῦ.

— Βρέ δὲν τοὺς ἔλεγε τὸς βασιλεῖδες καὶ ρῆγες καὶ φάντιδες πῶς ἔδῳ καὶ τόσαις χιλιάδες χρόνια δὲν μπόρεσε ὁ Θεὸς νὰ μᾶς ἀπαγορέψῃ τὸν ἀπαγορευμένον καρπὸ καὶ ὄχι αὐτοὶ τὸν καπνὸ. Τώρα, σὲ παρακαλῶ, δὲν μπορεῖς νὰ μοῦ πῆς, γιατί ὄλαις αὐτοῖς ἡ ἀυστηρότητες, οἱ νόμοι καὶ τὰ διατάγματα καὶ ὁ πόλεμος ἐναντίον τοῦ καπνοῦ ;

— Ἀμ αὐτὸ θέλω νὰ σοῦ πῶ, καὶ ἐπειδὴ ἤρθαμε στὸ προκειμένο τὸ σπουδαῖο, πᾶς νὰ φέρῃ κανένα λουκάνικο, γιατί γάνιασε τὸ στίμα μου τόση ὥρα. (Μεθαῦριο τὸ τέλος).

Τὸ Ἐλαιοτριβεῖον

τοῦ Νικολάου Δ. Αἰγινήτου, φέρνει σὲ εἰδοποίησι στοὺς πελάτας του, τοὺς ἀπειροπληθεῖς, ὅτι ἀγοράζει Ἑλληνεῖς μὲ ἀνταλλαγὴ Ἑλλαίου, ἦγουν σας δέχεται 31 ὀκάδες Ἑλληνεῖς καὶ δίνει ἕνα ξυστὶ λάδε ἦγουν σας πεντέμισο ὀκάδες, ὄξω ἀπὸ Μεγαρίτικες καὶ μαδητές. Κοντὰ σ' αὐτὸ δίνεται καὶ ἀράδα σ' ὄσους ἔχουν Ἑλληνεῖς γιὰ ἄλεσμα, καὶ ἔλαιον καθαρὸν τῆς ἀρεσκείας παντὸς ἐρχομένου. Τρέξετε λοιπὸν νὰ βρῆτε ἀράδα, πρὶν σᾶς πάρουν ἄλλοι τὴν ἀράδα. **Τιμωτῆς ἄκρα.**